Н А Ц Р Т

ЗАКОН

О ОПШТОЈ БЕЗБЕДНОСТИ ПРОИЗВОДА

I ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Циљ

Члан 1.

Циљ овог Закона је да побољша функционисање тржишта, истовремено предвиђајући висок ниво заштите потрошача.

Предмет

Члан 2.

Овај Закон утврђује основна правила за безбедност потрошачких производа стављених на тржиште или учињених доступним на тржишту Републике Србије.

Област примене

Члан 3.

Овај закон се примењује на производе који се стављају на тржиште или чине доступним на тржшту, ако не постоје посебне одредбе са истим циљем у оквиру прописа којима се уређује безбедност производа на које се овај закон односи.

Ако производи подлежу посебним безбедносним захтевима утврђеним посебним прописом, овај закон се примењује само на оне аспекте и ризике или категорије ризика који нису обухваћени тим захтевима.

У погледу производа који подлежу посебним захтевима утврђеним прописима из члана 5. тачка 23), на ризике или категорије ризика обухваћене тим прописима, не примењују се одредбе чл. 6-9. и чл. 10-22. овог закона.

Овај закон се не примењује на:

1) медицинска средства за људску или ветеринарску употребу;
2) храну;
3) сточну храну;
4) живе биљке и животиње, генетски модификоване организме и генетски модификоване микроорганизме у ограниченој употреби, као и на

5) производе биљака и животиња који су директно у вези са њиховом будућом репродукцијом;
6) нуспроизводе животињског порекла и од њих добијене производе;
7) средства за заштиту биља;
8) опрему на којој се потрошачи возе или путују, ако том опремом директно управља пружалац услуга унутар контекста транспортне услуге која се пружа потрошачима, а не сами потрошачи;
9) летелице наведене у члану 2. став 3. тачка (д) Уредбе (ЕУ) 2018/1139 и њеног Анекса I, чије управљање обухвата низак ризик по безбедност ваздухопловства и по укључено особље и организације.
10) антиквитете.

Овај Закон се примењује на производе које се стављају на тржиште или чине доступним на тржишту, било да су нови, коришћени, поправљени или прерађени.

Овај закон се не примењује на производе које треба поправити или прерадити пре употребе ако се ти производи стављају на тржиште или чине доступним на тржишту и јасно су означени као такви.

Примена овог закона не доводи у питање примену правила утврђених законом који уређује заштиту потрошача.

Овај закон се примењује узимајући у обзир начело предострожности.

Продаја на даљину

Члан 4.

Производи који се нуде на продају онлајн или путем других средстава комуникације на даљину сматрају се учињеним доступнима на тржишту ако је понуда усмерена на потрошаче у Републици Србији.

Понуда за продају се сматра усмереном на потрошаче у Републици Србији ако релевантни привредни субјекат усмери своје активности на Републику Србију, на било који начин.

Појмови

Члан 5.

Појмови у смислу овог закона имају следеће значење:

1) „**производ**“ јесте сваки предмет, без обзира да ли је међусобно повезан са другим предметима или не, испоручем или учињен достпним на тржишту, уз накнади или без накнаде, између осталог у контексту пружања услуге, који је намењен потрошачима или за који постоји вероватноћа да ће га, у

разумно предвидивим условима, потрошачи употребљавати чак и ако им није намењен;

2) „**безбедан производ**“ јесте сваки производ који, под нормалним или разумно предвидљивим условима употребе, укључујући стварно трајање употребе, не представља никакав ризик или представља само минималне ризике који су компатибилни са коришћењем производа, који се сматрају прихватљивима и усклађенима са високим нивоом заштите здравља и безбедности потрошача;
3) „**опасан производ**“ јесте сваки производ који није „безбедан производ“;
4) „**ризик**“ означава комбинацију вероватноће појаве опасности која проузрокује штету и степена озбиљности те штете;
5) „**озбиљан ризик**“ јесте ризик за који се, на основу процене ризика и узимајући у обзир уобичајене и предвидиве услове употребе производа, сматра да захтева брзу интервенцију органа тржишног надзора, укључујући случајеве у којима последице ризика нису тренутне;
6) „**чињење доступним на тржишту**“ јесте свака испорука производа за дистрибуцију, потрошњу или употребу на тржишту у оквиру пословне делатности, уз плаћање или бесплатно;
7) „**стављање на тржиште**“ јесте прво чињење производа доступним на тржишту;
8) „**произвођач**“ јесте свако физичко или правно лице које производи производ или за кога се производ пројектује или производи, и који тај производ ставља на тржиште под својим именом, односно називом или трговачким знаком;
9) „**овлашћени заступник**“ јесте свако физичко или правно лице пословно настањено у Републици Србији, које је произвођач писаним путем овластио да у име тог произвођача обавља одређене задатке у погледу обавеза произвођача по овом закону;
10) „**увозник**“ јесте свако физичко или правно лице пословно настањено у Републици Србији које ставља на тржиште Србије производ из друге земље;
11) „**дистрибутер**“ јесте свако физичко или правно лице у ланцу испоруке, осим произвођача или увозника, који чини производ доступним на тржишту;
12) „**пружалац услуга испуњења налога**“ јесте свако физичко или правно лице које нуди, у оквиру пословне делатности, најмање две од следећих услуга: складиштење, паковање, адресовање и отпремање, а да нема власништво над укљученим производима, искључујући поштанске услуге утврђене у смислу прописа који уређује заједничка правила у унутрашњем тржишту поштанских услуга које укључују прикупљање, сортирање,

транспорт и доставу поштанских пошиљака и услуге доставе пакета утврђене у смислу прописа који уређује услуге прекограничне доставе пакета које укључују пријем, усмеравање, превоз и уручење пакета и све друге поштанске услуге или услуге теретног превоза;

13)) „**привредни субјекат**“ јесте произвођач, овлашћени заступник, увозник, дистрибутер, пружалац услуга испуњења налога или било које друго физичко или правно лице које подлеже обавезама у вези са производњом производа или чињењем истих доступним на тржишту у складу са овим законом;
14) „**провајдер интернет платфоме за трговину**“ јесте пружаоца посредничке услуге који користи онлајн интерфејс који омогућава потрошачима да закључују уговоре на даљину са трговцима за продају производа;
15) „**онлајн интерфејс**“ јесте сваки софтвер, укључујући веб-сајт, део веб-сајта или апликацију, укључујући мобилне апликације, који служи томе да дâ потрошачима приступ производима или услугама привредног субјекта преко интернета;
16) „**уговор на даљину**“ јесте уговор на даљину у значењу тог појма у складу са законом који уређује заштиту потрошача;
17) „**потрошач**“ јесте свако физичко лице које наступа за сврхе које су изван његове трговачке, пословне, предузетничке или професионалне делатности;
18) „**трговац**“ јесте било које физичко лице или било које правно лице без обзира на то да ли је у приватном или јавном власништву, које наступа, укључујући преко било ког лица које наступа у име или за рачун тог физичког или правног лица, за сврхе повезане са његовом трговачком, пословном, предузетничком или професионалном делатношћу;
19) „**европски стандард**“ јесте европски стандард у значењу тог појма у складу са законом који уређеује стандардизацију;
20) „**међународни стандард**“ **јесте међународни стандард у значењу тог појма у складу са законом који уређује стандардизацију**;
21) „**национални стандард**“ јесте национални стандард у значењу тог појма у складу са законом који уређује стандардизацију;
22) „**Европска организација за стандардизацију**“ означава Европску организацију за стандардизацију у значењу тог појма у складу са законом који уређује стандардизацију;
23) **„хармонизовано законодавство Уније**“ означава прописе Уније наведене у Анексу I Уредбе (ЕУ) 2019/1020 и све друге прописе Уније који хармонизују услове за стављање на тржиште производа на које се примењује та уредба;

24) „**тржишни надзор**“ означава активности које спроводи и мере које предузима орган тржишног надзора како би обезбедио да производи буду усаглашени са захтевима утврђеним у овом закону;
25) „**орган тржишног надзора**“ јесте надлежни орган одговоран за организацију и спровођење тржишног надзора у складу са законом који уређује тржишни надзор;
26) „**опозив**“ означава сваку меру чији је циљ постизање враћања производа који је већ учињен доступним потрошачу;
27) „**повлачење**“ означава сваку меру чији је циљ спречавање да производ у ланцу испоруке буде учињен доступним на тржишту;
28) „**антиквитети**“ јесу производи, као што су колекционарски предмети или уметничка дела, у вези са којима потрошачи не могу разумно очекивати да испуњавају најновије безбедносне стандарде.
29) **„роба од значаја за кризне ситуације“** јесте роба од значаја за кризне ситуације у складу са прописом којим се уређују мере у вези са ванредним стањем на унутрашњем тржишту и отпорност унутрашњег тржишта;
30) **„ванредни режим на унутрашњем тржишту“** јесте ванредни режим на унутрашњем тржишту у складу са прописом који уређује мере у вези са варедним стањем на унутрашњем тржишту и отпорности унутрашњег тржишта.

Појмови који нису утврђени овим законом имају значење утврђено законом који уређује тржишни надзор; заштиту потрошача; техничке захтеве за производе и оцењивање усаглашености; стандардизацију; акридатацију: електронску трговину, дигиталне услуге; вештачку интелигенцију и другим примењивим прописима у контексту спровођења овог закона са истим циљем.

II ЗАХТЕВИ ЗА БЕЗБЕДНОСТ

Општи захтеви за безбедност

Члан 6.

Привредни субјекти су у обавези да стављају на тржиште или чине доступним на тржишту само безбедне производе.

Аспекти за процену безбедности производа

Члан 7.

Приликом процене да ли је производ безбедан, посебно се узимају у обзир следећи аспекти:

1. карактеристике производа, укључујући његов дизајн, техничке карактеристике, састав, паковање, упутства за склапање и, по потреби, за инсталирање, коришћење, употребу и одржавање;
2. утицај на друге производе, ако је разумно предвидиво да ће се производ користити са другим производима, укључујући међусобну повезаност тих производа;
3. утицај који други производи могу имати на производ који треба проценити, ако је разумно предвидиво да ће се други производи користити са тим производом, укључујући утицај неуграђених елемената који треба да одреде, промене или употпуне начин на који функционише производ који треба проценити;-
4. презентацију производа, означавање, укључујући означавање у вези са прикладношћу за узраст деце, сва упозорења и упутства за његово безбедно коришћење и одлагање, и све друге наводе или информације у вези са производом;
5. категорије потрошача који користе производ, нарочито уз процену ризика по здравље и безбедност осетљивих потрошача као што су деца, старији људи и лица са инвалидитетом, као и утицај родних разлика на здравље и безбедност;
6. изглед производа када је вероватно да ће потрошачи користити производ на другачији начин од онога за шта је пројектован, а нарочито:

    - ако производ, иако није намирница, личи на намирницу и вероватно ће изазвати забуну да је намирница због свог облика, мириса, боје, изгледа, амбалаже, означавања, запремине, величине или других карактеристика и стога га потрошачи, нарочито деца, могу ставити у уста, сисати или прогутати;
    - ако ће производ, иако није ни пројектован ни намењен за употребу од стране деце, вероватно користити деца или личи на предмет који се обично препознаје као привлачан или је намењен употреби од стране деце због свог дизајна, амбалаже или карактеристика;

7. када то изискује природа производа, одговарајуће карактеристике сајбер-безбедности неопходне за заштиту производа од спољних утицаја, укључујући злонамерна трећа лица, ако тај утицај може да утиче на безбедност производа, укључујући евентуални губитак међусобне повезаности;
8. када то изискује природа производа, функције производа за напредовање, учење и предвиђање.

Могућност постизања виших нивоа безбедности или доступност других производа који представљају мањи степен ризика не чине довољан разлог да се одређени производ сматра опасним.

Претпоставка усаглашености са општим захтевом за безбедност

Члан 8.

У смислу овог закона, претпоставља се да је производ усаглашен са општим захтевом за безбедност утврђеним у члану 6. овог закона ако:

1. је усаглашен са релевантним српским стандардима којима се преузимају релевантни европски стандарди у области безбедности производа или њиховим деловима у погледу ризика или категорија ризика обухваћених тим стандардима, на које су упућивања објављена у „Службеном листу Европске уније“ у складу са захтевима о европској стандардизацији; или
2. у одсуству било којих релевантних српских стандарда којима се преузимају релевантни европски стандарди наведени у тачки 1. овог става, ако је производ усаглашен са националним захтевима у погледу ризика и категорија ризика који обухватају захтеве за здравље и безбедност утврђене прописима Републике Србије усклађеним са хармонизованим законодавством Уније.

Министарство надлежно за послове инфраструктуре квалитета, утврђује листу српских стандарда којима се преузимају европски стандарди који садрже посебне захтеве за безбедност, како би се обезбедило да производи који су усклађени са тим стандардима испуњавају захтев за општу безбедност производа из члана 6. овог закона.

Листа стандарда из става 2. овог члана, објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Претпоставка усаглашености са општим захтевом за безбедност према ставу 1. овог члана не спречава органе тржишног надзора да предузму све одговарајуће мере према овом закону ако постоји доказ да је, насупрот тој претпоставци, производ опасан.

Додатни критеријуми које треба узети у обзир за процену безбедности производа

Члан 9.

Сходно члану 6. овог закона, и ако се претпоставка усаглашеност производа из члана 8. овог закона не примењује, приликом процене да ли је производ безбедан, нарочито треба узети у обзир следеће критеријуме, када су релевантни:

1. српске стандарде којима се преузимају европски стандарди који нису европски хармонизовани стандарди;
2. српске стандарде којима се преузимају међународни стандарди;
3. међународне споразуме;
4. шеме добровољне сертификације или сличне поступке оцењивања усаглашености трећих страна, нарочито оне намењене да подрже примену прописа;
5. препоруке или смернице о процени безбедности производа које су формулисали Европска комисија или надлежни органи Републике Србије;
6. ~~6.~~ изворне српске стандарде
7. најновија достигнућа и технологије, укључујући мишљење признатих научних тела и стручних комисија;
8. правила добре праксе у безбедности производа који су на снази у датом сектору;
9. разумна очекивања потрошача у погледу безбедности;
10. захтеве безбедности из члана 8. став 2. овог захтева.

III ОБАВЕЗЕ ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКАТА

1. Обавезе произвођача

1.1.Обавезе произвођача у вези са испуњењем општег захтева за стављање на тржиште безбедних производа

Члан 10.

Приликом стављања својих производа на тржиште, произвођачи обезбеђују да ти производи буду пројектовани и произведени у складу са општим захтевом за безбедност утврђеним у члану 6. овог закона.

Пре стављања својих производа на тржиште, произвођачи су дужни да спроведу анализу ризика да би проценили ризике везане за производ и саставе техничку документацију која садржи, најмање, општи опис производа и његове битне карактеристике релевантне за процену његове безбедности.

Ако је то прикладно у погледу ризика везаних за производ, техничка документација из става 2. овог члана, садржи и:

1. анализу могућих ризика везаних за производ и решења предузета ради отклањања или ублажавања тих ризика, укључујући исход свих извештаја

повезаних са испитивањима које је спровео произвођач или друго лице у његово име;

2. списак свих релевантних европских стандарда из члана 8. став 1. тачка 1 или друге елементе из члана 8. став 1. тачка 2. или из члана 9. овог закона, примењених ради испуњавања општег захтева за безбедност утврђеног у члану 6. овог закона.

Ако је било који од српских стандарда о преузимању европских стандарда, захтева за здравље и безбедност или елемената из члана 8. став 1. или члана 9. овог закона само делимично примењен, произвођачи су дужни да идентификују делове који су примењени.

Произвођачи обезбеђују да техничка документација из става 2. овог члана буде ажурирана и дужни су да је чувају тако да буде доступна органима тржишног надзора у периоду од 10 година након што је производ стављен на тржиште и да је ставе на располагање тим органима на захтев.

Произвођачи обезбеђују успостављање поступака за одржавање усаглашености серијски произведених производа са општим захтевом за безбедност утврђеним у члану 6. овог закона.

Произвођачи обезбеђују да њихови производи носе тип, партију или серијски број или други елемент који омогућава идентификацију производа и који је лако видљив и читљив за потрошаче, или, ако величина или природа производа то не дозвољавају, да потребне информације буду обезбеђене на његовој амбалажи или у документу који прати производ.

Произвођачи су у обавези да наведу на производу или, ако то није могуће, на његовој амбалажи или у документу који прати производ, информације које морају бити видљиве и читљиве, и то: свој назив, свој регистровани трговачки назив или регистровани жиг, своју адресу и електронску адресу и, ако се разликују, адресу и електронску адресу јединствене контакт тачке преко које су доступни за контакт са њима.

Произвођачи обезбеђују да њихов производ прате јасна упутства и информације о безбедности на језику који је у службеној употреби у Републици Србији, осим ако се производ може употребљавати безбедно и како је предвидео произвођач без таквих упутстава и инфрмација о безбедности.

1.2.Обавезе произвођача да прати безбедност производа и предузима корективне радње

Члан 11.

Ако произвођач сматра или има разлога да верује, на основу информација које поседује, да је производ који је ставио на тржиште опасан производ, произвођач је дужан да одмах:

1. предузме корективне радње неопходне за довођење производа у усаглашеност на ефикасан начин, укључујући повлачење или опозив;
2. по потреби;обавести потрошаче о томе, у складу са чланом 46. или чланом 47. овог закона или применом оба члана; и
3. обавести орган тржишног надзора преко Система брзог узбуњивања успостављеног на основу овог закона.

У циљу примене става 1. тач. 2. и 3. овог члан, произвођач је у обавези да пружи:

1. информације које омогућавају прецизну идентификацију производа или партије производа о којима је реч;
2. детаље, конкретно, о ризику по здравље и безбедност потрошача;
3. опис сваке већ предузете или планиране корективне радње;
4. информације релевантне за праћење производа и, ако су доступне, о количини производа која је још увек у промету на тржишту.

Произвођачи обезбеђују да други привредни субјекти, одговорна лица и провајдери интернет платформи за трговину у ланцу испоруке буду благовремено информисани о свакој незгоди или безбедносном проблему који је идентификован и свакој већ предузетој или планираној корективној радњи.

1.3.Обавезе произвођача

у погледу доступности канала комуникације и провера притужби

Члан 12.

Произвођачи су у обавези да учине јавно доступнима канале комуникације као што су број телефона и електронске адресе, или наменског одељка на њиховом веб-сајту, узимајући у обзир потребе за приступачношћу за особе са инвалидитетом, омогућавајући потрошачима да поднесу притужбе и да обавесте произвођаче о свакој незгоди или безбедносном проблему у вези са производом.

Произвођачи су у обавези да испитају и изврше провере навода поднете притужбе и добијене информације о незгодама или проблемима који се тичу безбедности производа које су ставили на тржиште, и да воде интерну евиденцију (регистар) тих притужби, као и опозива или повлачења производа и свих других корективних радњи и мера предузетих да би се производ довео у усаглашеност.

Интерна евиденција притужби из става 2. овог члана чува само оне личне податке који су неопходни за произвођача да истражи поднету притужбу или добијену

информацију колико је неопходно за потребе провере, а у сваком случају не дуже од пет година након уношења података.

2. Обавезе овлашћених заступника

Члан 13.

Произвођач може да, путем писаног овлашћења, именује овлашћеног заступника.

Овлашћени заступник обавља све задатке прецизиране у овлашћењу добијеном од произвођача.

Овлашћени заступник је дужен да на захтев органа тржишног надзора обезбеди копију овлашћења из става 1. овог члана.

Овлашћењем из става 1. овог члана, овлашћеном заступнику се даје могућност да обавља, најмање, следеће задатке:

1. да обезбеди органу тржишног надзора, на захтев тог органа, све информације и документацију неопходну за доказивање безбедности производа на језику који је у службеној употребу у Републици Србији;
2. ако овлашћени заступник сматра или има разлога да верује, да је предметни производ опасан, да о томе обавести произвођача;
3. да обавештава надлежни орган тржишног надзора о свим мерама предузетим како би се уклонили ризици које представљају предметни производи, постављањем обавештења на порталу Система за брзо узбуњивање, ако такве информације већ није пружио произвођач или ако нису пружене по налогу произвођча;
4. да сарађује са органом тржишног надзора, на његов захтев, о свакој предузетој радњи, како би се на делотворан начин уклонили ризици које представљају производи обухваћени његовим овлашћењем.

Обавезе увозника

Члан 14.

Пре стављања производа на тржиште, увозници су у обавези да обезбеде да производ буде усаглашен са општим захтевом за безбедност утврђеним у члану 6. овог закона и да је произвођач испунио обавезе утврђене у члану 10. ст. 2, 7. и 8. овог закона.

Ако увозник сматра или има разлога да верује, на основу информација које тај увозник поседује, да производ није усаглашен са чланом 6. и чланом 10, ст. 2, 7. и 8. овог закона, увозник не сме да стави производ на тржиште све док се производ не усагласи.

Ако увозник сматра или има разлога да верује, на основу информација које поседује, да је производ опасан производ, дужан је да одмах о томе обавести произвођача и да обезбеди да органи тржишног надзора буду о томе обавештени преко Система брзог узбуњивања успостављеног у складу са овим законом.

Увозници наводе на производу или, када то није могуће, на паковању или у документу који прати производ, свој назив, свој регистровани трговачки назив, или регистровани жиг, своју адресу и електронску адресу и, ако се разликује, адресу или електронску адресу јединствене контакт тачке преко које се може остварити контакт са њима, обезбеђујући да било какве додатне ознаке не прекривају било које прописане информације на ознаци које је обезбедио произвођач.

Увозници обезбеђују да производ који су увезли прате јасна упутства и информације о ризицима везаним за производ, на језику који је у службеној употреби у Републици Србији, осим ако се производ може употребљавати безбедно и како је предвидео произвођача, без таквих упутстава и информација о безбедности.

Увозници су дужни да, док је производ под њиховом одговорношћу, услови складиштења и транспорта не угрозе његову усаглашеност са захтевом за општу безбедност утврђеном у члану 6. овог закона и његову усаглашеност са чланом 10. став 7. и 8. овог закона.

Увозници су дужни да чувају примерак техничке документације из члана 10. став 2. овог закона у периоду од 10 (десет) година након што су производ ставили на тржиште и обезбеђују да та техничка документација, буде стављена на располагање на захтев органа тржишног надзора.

Увозници су у обавези да сарађују са органима тржишног надзора и произвођачем како би осигурали да производ буде безбедан.

Ако увозник сматра или има разлога да верује, на основу информација које тај увозник поседује, да је производ који је ставио на тржиште опасан производ, увозник је дужан да одмах :

1. обавести о томе произвођача;
2. обезбеди да се на ефикасан начин предузму корективне мере неопходне за довођење производа у усаглашеност, укључујући повлачење или опозив, по потреби, а ако такве мере нису предузете, увозник је дужан да их предузме одмах;
3. обезбеди да потрошачи одмах буду обавештени о томе, у складу са чланом 46. или чланом 47. овог закона или у складу са одредбама оба члана; и

4. обавести надлежни орган тржишног надзора преко Система брзог узбуњивања успостављеног на основу овог закона.

За потребе примене предходног става овог члана, увозник је дужан да пружи:

1. информације које омогућавају прецизну идентификацију производа или партије производа о којима је реч;
2. детаље о ризику по здравље и безбедност потрошача;
3. опис сваке већ предузете или планиране корективне радње;
4. информације релевантне за праћење производа и, ако су доступне, о количини производа који су још увек у промету на тржишту.

Увозници су дужни да обезбеде да други привредни субјекти, одговорна лица и провајдери интернет платформи за трговину у датом ланцу снабдевања буду благовремено информисани о свакој незгоди или безбедносном проблему који су идентификовани и свакој већ предузетој или планираној корективној радњи.

Увозници су дужни да провере да ли су канали комуникације из члана 12. став 1. овог закона јавно доступни потрошачима, који им омогућавају да поднесу притужбе и саопште сваку незгоду или безбедносне проблеме које су имали са производом.

Ако канали комуникације нису доступни, увозници су дужни да их обезбеде, узимајући у обзир и потребе за приступачношћу за особе са инвалидитетом.

Увозници су дужни да провере поднете притужбе и добијене информације о незгодама или проблемима који се тичу безбедности производа које су ставили на тржиште, и да евидентирају те притужбе, као и опозиве производа и све друге корективне мере предузете да би се производ довео у усаглашеност, у сопствену интерну евиденцију (регистар), коју су дужни да воде сходно члану 12. став 2 овог закона.

Увозници су дужни да благовремено обавештавају произвођача, одговорна лица и провајдере онлајн платформи за трговину у датом ланцу испоруке, о спроведеној провери навода притужби и о резултатима извршене провере.

Увозник чува у евиденцији притужби из става 13. овог члана само оне личне податке који су неопходни да би истражио наводе притужбе на опасан производ и то онолико дуго колико је неопходно за сврхе истраге, а у сваком случају не дуже од пет година након уношења података у евиденцију.

Обавезе дистрибутера

Члан 15

.

Пре него што учине производ доступним на тржишту, дистрибутери су дужни да провере, да ли су произвођач и, ако је примењиво, увозник испунили захтеве утврђене у члану 10, ст.7, 8. и 9. односно у члану 14. ст. 4. и 5. у зависности од тога шта је примењиво.

Дистрибутери су у обавези да, док је производ под њиховом одговорношћу, услови складиштења и транспорта не угрозе његову усаглашеност са захтевом за општу безбедност утврђеним у члану 6. и његову усаглашеност са чланом 10. ст. 7, 8. и 9, и чланом 14. ст. 4. и 5. овог закона, у зависности од тога шта је примењиво.

Ако дистрибутер сматра или има разлога да верује, на основу провере извршене сходно ставу 1. овог члана или информација у поседу тог дистрибутера, да произвођач и, по потреби, увозник нису испунили обавезе утврђене у члану 10. ст. 7, 8. и 9. односно члану 14. ст. 4. и 5, по потреби, у зависности од тога шта је примењиво, дистрибутер не сме да учини производ доступним на тржишту ако све обавезе нису испуњене.

Ако дистрибутер сматра или има разлога да верује, на основу информација у поседу тог дистрибутера, да је производ који је он учинио доступним на тржишту опасан производ или да није усаглашен са чланом 10. ст. 7, 8. и 9, и чланом 14. ст. 4. и 5. овог закона, у зависности од тога шта је примењиво, дистрибутер треба да:

1. о томе одмах обавести произвођача или увозника, по потреби;
2. обезбеди да се предузму корективне мере неопходне за ефикасно довођење производа у усаглашеност, укључујући повлачење или опозив, по потреби; и
3. обезбеди да орган тржишног надзора буде одмах обавештен о томе преко Система брзог узбуњивања успостављеног на основу овог закона.

За потребе примене става 4. тач. 2. и 3. обог члана, дистрибутер је дужан да пружи информације које омогућавају прецизну идентификацију производа или партије производа о којем је реч, и достави одговарајуће детаљне информације које су му доступне о ризику по здравље и безбедност потрошача, о броју укључених производа и о свим већ предузетим корективним мерама.

Случајеви у којима се обавезе произвођача примењују на друга лица

Члан 16.

Физичко или правно лице које ставља на тржиште производ или га чини доступним на тржишту под својим именом или трговачким знаком, сматра се

произвођачем и подлеже обавезама произвођача утврђеним у чл. 10, 11. и 12. овог закона.

Физичко или правно лице које није произвођач, а које измени производ, сматра се произвођачем у смислу овог закона и подлеже обавезама произвођача из чл. 10, 11 и 12. овог закона за део производа на који утиче измена или за цео производ ако знатна измена утиче на безбедност измењеног производа.

Измена производа физичким или дигиталним средствима сматра се знатном ако утиче на безбедност производа и под следећим условима:

1. изменом се мења производ на начин који није био предвиђен почетном проценом ризика производа;
2. због измене промењена је природа опасности, створена је нова опасност или се повећао ниво ризика;
3. изене нису извршили сами потрошачи нити су измене извршене у име потрошача за њихову сопствену употребу.

Интерни процеси за безбедност производа

Члан 17.

Привредни субјекти су дужни да успоставе интерне процесе за безбедност производа, који им омогућавају да се усагласе са релевантним захтевима овог Закона.

Сарадња привредних субјеката са органом тржишног надзора

Члан 18.

Привредни субјекти сарађују са органом тржишног надзора у погледу радњи којима би се могли уклонити или ублажити ризици које представљају производи које су ти привредни субјекти ставили и учинили доступним на тржишту.

На захтев органа тржишног надзора, привредни субјектима је дужан да достави све потребне информације, а нарочито:

1. потпун опис ризика које представља производ, повезаних притужби и познатих незгода; и
2. опис сваке корективне мере предузете као одговор на ризик.

На захтев органа тржишног надзора, привредни субјекти треба и да идентификују и саопште следеће информације релевантне за следљивост производа:

1. информације о свим привредним субјекатима који су им испоручили производ, или део, компоненту или било који софтвер уграђен у производ; и

2. инфрмације о свим привредним субјектима који су им испоручили производ.

Привредни субјекти су у обавези да информације из става 2. овог члана достављају на захтев органа тржишног надзора у периоду од 10 (десет) година након што им је производ испоручен или након што су испоручили производ другом привредном субјекту, у зависности од тога шта је примењиво.

Привредни субјекти су у обавези да доставе информације из става 3. овог члана за период од 6 (шест) година након што им је испоручен производ, или део, компонента или било који софтвер уграђен у производ, или након што су испоручили производ, у зависности од тога шта је примењиво.

Орган тржишног надзора може да затражи од привредног субјекта да доставља редовне извештаје о напретку и може одлучити да ли или када се предузета корективна мера може сматрати завршеном.

Одговорно лице за производе који се стављају на тржишту Републике Србије

Члан 19.

Производ на који се примењује овај закон не може се стављати на тржиште или чинити додтупним на тржишту ако не постоји привредни субјекат установљен у Републици Србији који је одговоран за задатке утврђене законом који уређује тржишни надзор и овим законом, у вези са тим производом.

Привредни субјекат из става 1. овог члана, не доводећи у питање примену обавеза утврђених законом који уређује тржишни надзор, да би осигурао безбедност производа за који је одговоран, у зависности од могућих ризика повезаних са производом, редовно проверава:

1. да ли је производ у складу са техничком документацијом из члана 10. став 2. овог закона;
2. да ли је производ у складу са захтевима из члан 10. ст. 7, 8, и 9. овог закона.

Привредни субјекат из става 1. овог члана је дужан да:

1. на захтев органа тржишног надзора, достави документоване доказе о извршеним проверама;
2. на производу или његовој амбалажи, паковању или пратећем документу, наведе свој назив, регистровани трговачки назив или регистровани жиг и податке за контакт, укључујући адресу и електронску адресу.

Информисање привредних субјеката

Члан 20.

Информисање привредних субјеката о спровођењу овог закона у Републици Србији и о националним правилима о безбедности производа која се примењују на производе обухваћене овим законом, врши се на захтев привредног субјекта и без накнаде, у складу са прописом који уређује међусобно признавање робе којом се законито тргује на подручју друге државе.

Влада доноси посебне смернице за привредне субјекте о испуњењу обавеза утврђених овим законом, водећи рачуна о потребама малих и средњих предузећа (МСП), укључујући микропредузећа.

Посебни захтеви следљивости за одређене производе, категорије или групе производа

Члан 21.

За одређене производе, категорије или групе производа који би могли представљати озбиљан ризик за здравље и безбедност потрошача, на основу несрећа регистрованих на порталу Safety Business Gatway, статистичких података из система Safety Gate, статистичких показатеља из Система брзог узбуњивања у Републици Србији, статистичких показатеља других доступних база података о опасним производима, резултата заједничких активности за осигурање безбедности производа и других релевантних показатеља или доказа и након спроведених консултативно-саветодавних активности, укључујући размену искустава на релевантним стручним скуповима, Влада, на предлог органа тржишног надзора надлежног за наведене производе може да успостави систем следљивости којег се морају придржавати привредни субјекти који те производе стављају на тржиште и чине доступним на тржишту у Републици Србији.

Систем следљивостри састоји се од прикупљања и складиштења података, између осталог електронским путем, чиме се омогућава идентификација производа, његових саставних делова или привредних субјеката укључених у ланац испоруке, као и од начина за приказивање и омогућавање приступа тим подацима, укључујући стављање носача података на производ, његово паковање или на пратећа документа.

Приликом успостављања система следљивости, Влада ће, на предлог надлежног органа из става 1. овог члана, да:

1. одреди производе или категорије производа или компонената које вероватно представљају озбиљн ризик по здравље и безбедност потрошача из става 1. овог члана и наведе детаљан опис методологије коришћене за анализу ризика;

2. прецизира врсту података које привредни субјекти треба да прикупе и ускладиште помоћу система следљивости из става 2. овог члана;
3. прецизира начине приказивања и приступа подацима, укључујући стављање носача података на производ, његову амбалажу или у пратећа документа у смислу става 2 овог члана;
4. прецизира актере који треба да имају приступ подацима из тачке 2. овог става и којим подацима треба да имају приступ, укључујући потрошаче, привредне субјекте, провајдере интернет платформи за трговину, надлежне државне органе, организације од јавног интереса, или било коју организацију која наступа у њихово име.

За органе тржишног надзора, потрошаче, привредне субјекте и друге релевантне актере обезбеђује се бесплатан приступ подацима из става 3. тачка 2. овог члана на основу права за приступ тим подацима како је утврђено сходно ставу 3. тачка 4. овог члана.

Приликом успостављања система следљивости, узима се у обзир:

1. исплативост мера, укључујући утицај мера на предузећа, нарочито на мала и средња предузећа (МСП) и микропредузећа;
2. одговарајући временски оквир како би се привредним субјектима омогућило да се припреме за те мере; и
3. компатибилност и интероперабилност са другим системима следљивости производа који су већ успостављени на регионалном и међународном нивоу.

Обавезе привредних субјеката у случају продаје на даљину

Члан 22.

Ако привредни субјекти чине производе доступнима на тржишту онлајн или путем других средстава продаје на даљину, дужни су да у понуди тих производа јасно и видљиво наводу, најмање, информације:

1. назив, регистровани трговачки назив или регистровани жиг произвођача, адресу и електронску адресу путем које се може остварити контакт са њима;
2. ако произвођач нема седиште у Републици Србији, назив, адресу и електронску адресу увозника, односно одговорног лица за производе који се стављају на тржиште или чине доступним на тржишту Републике Србије, у складу са чланом 19. овог закона или у смислу или сходно одредбама закона који уређује тржишни надзор у погледу одређивања задатака привредних субјеката;

3. информације које омогућавају идентификацију производа, укључујући његову слику, врсту и сваки други идентификатор производа; и
4. свако упозорење или безбедносну информацију коју треба ставити на производ или на амбалажу или навести на пратећем документу у складу са овим законом, односно примењивим техничким прописом у Републици Србији о усклађивању са хармонизованим законодавством Уније, на језику који је у службеној употреби у Републици Србији.

Обавезе привредних субјеката у случају несрећа повезених са безбедношћу производа

Члан 23.

Произвођач је дужан да обезбеди да о незгоди коју је проузроковао производ стављен на тржиште или учињен доступним на тржишту буде обавештен надлежни орган тржиног надзора преко Система за брзо узбуњивање установљењног на основу овог закона, без непотребног одлагања од тренутка сазнања за незгоду, са подацима који укључују тип и идентификациони број производа, као и информацијама о околностима незгоде, ако су познате, а на захтев надлежног органа тржишног надзора, доставља и друге релевантне информације.

У вези са ставом 1. овог члана, произвођач је дужан да обавести орган тржишног надзора о дешавањима повезаним са коришћењем производа која су проузроковала смрт појединца или тешке нежељене последице по здравље и безбедност појединца, трајне или привремене, укључујући повреде, друга телесна оштећења, болести и хроничне последице по здравље.

Увозници и дистрибутери који имају сазнања о незгоди коју је проузроковао производ који су они ставили на тржиште или учинили доступним на тржишту, дужни су да, без непотребног одлагања, о томе обавесте произвођача, који је у обавези да пошаље обавештење у складу са ставом 1. овог члана или да упути увозника или једног од дистрибутера да пошаље обавештење.

Ако произвођач нема седиште у Републици Србији, слање обавештења у складу са овим чланом закона, обезбеђују одговорна лица сходно члану 19. овог закона или сходно одредбама закона који уређује тржишни надзор у погледу одређивања задатака привредних субјеката.

Информације у електронском формату

Члан 24.

Не доводећи у питање члана 10. ст. 7, 8. и 9, члана 14. став 4. и члна 15. став 3 тачка 2. и релевантних одредби прописа Републике Србије усклађених са

хармонизованим законодавством Уније, привредни субјекти могу додатно да учине доступним прописане информације у дигиталном формату путем електронских техничких решења јасно видљивих на производу или, ако то није могуће, на његовој амбалажи или у документу који прати производ, на језику који је у службеној употреби у Републици Србији, укључујући приступачне формате за особе са инвалидитетом.

IV ОБАВЕЗЕ ПРОВАЈДЕРА ИНТЕРНЕТ ПЛАТФОРМИ ЗА ТРГОВИНУ

1. Однос овог закона са другим прописима који се примењују на све провајдере интернет платформи за трговину

Члан 25.

На опште обавезе провајдера интернет платформи за трговину примењују се прописи који уређују транспарентно и сигурно интернет окружење и утврђују обавезе тих платформи, електронску трговину, односно услуге дигиталног тржишта.

Не доводећи у питање примену прописа из става 1. овог члана, овим законом се уређују посебне обавезе провајдера интернет платформи за трговину у вези са безбедношћу производа.

2. Посебне обавезе провајдера интернет платформи за трговину у вези са безбедношћу производа

2.1. Комуникација са потрошачима

Члан 26.

Провајдери интернет платформи за трговину региструју се на порталу Система за брзо узбуњивање установљебог на основу овог закона, где наводе информацију о својој јединственој контакт тачку, коју су дужни да одреде да би потрошачима омогућили директну и брзу комуникацију о питањима безбедности производа, не доводећи у питање примену прописа из члана 25. став 1 овог закона која се односи на јединствену контект тачку за примаоце услуга.

2.2. Интерни процеси за безбедност производа

Члан 27.

Провајдери интернет платформи за трговину успостављају интерне процесе за безбедност производа како би без непотребног одлагања испунили релевантне захтеве овог Закона.

Интерни процеси из става 1. овог члана обухватају механизме који омогућавају трговцима да обезбеде:

1. информације у складу са чланом 28. овог Закона, укључујући информације о произвђачу који је пословно настањен у Републици Србији, ако је то примењиво, односно о одговорном лицу сходно члану 19. овог закона или сходно одредбама прописа Републике Србије усклађених са хармонизованим законодавством Уније; и
2. свој аутосертификат којим се обавезују да ће нудити само производе који су усаглашени са овим Законом; и
3. сваку додатну идентификациону информацију која омогућава следљивост трговаца, по потреби.

2.3. Дизајн интерфејса и безбедносне информације

Члан 28.

Провајдери интернет платформи за трговину дизајнирају и организују свој онлајн интерфејс тако да он омогући трговцима који нуде производе да пруже најмање следеће информације за сваки понуђени производ и осигура да се информације приказују или на други начин чине лако доступним за потрошаче на листингу производа:

1. назив, регистровани трговачки назив или регистровани жиг произвођача, као и адреса и електронска адреса преко које се може остварити контакт са произвођачем;
2. ако произвођач нема седиште у Републици Србији, назив, регистровани трговачки назив или регистровани жиг одговорног лица сходно члану 19. овог закона, као и адресу и електронску адресу преко које се може остварити контакт са тим лицем;
3. информације неопходне за јасну и недвосмислену идентификацију производа, укључујући његову слику, врсту и све друге идентификаторе производа; и
4. свако упутство, упозорење, етикету, ознаку или друге безбедносне информације које треба ставити на производ или које треба да прате производ у складу са овим законом на језику који је у службеној употреби у Републици Србији.

2.4. Праћење безбедности производа

Члан 29.

Након омогућавања трговцу да понуди производе на интернет платформи, провајдер интернет платформе за трговину је дужан да насумично провери у свакој званичној, лако доступној и машински читљивој онлајн бази података или на онлајн интерфејсу, укључујући Систем брзог узбуњивања установљен на основу овог закона и његов портал, да су производи који се нуде посредство те платформе идентификовани као опасни производи или се садржај који се односи на нуђење опасног производа сматра незаконитим.

Провајдери интернет платформи за трговину узимају у обзир редовне информације о опасним производима које објављују органи тржишног надзора или које су доступне на њеховом веб-сајту или на порталу Система брзог узбуњивање за сврху примене њихових добровољних мера са циљем откривања, идентификовања, уклањања или онемогућавања приступа садржају у вези са понудама опасних производа на њиховој интернет платформи, по потреби.

Провајдери интернет платформи за трговину су дужни да информишу надлежни орган тржишног надзора о свакој предузетој радњи.

Обавештење о опасном производу или садржају у вези са понудама опасних производа

Члан 30.

Провајдери интернет платфрми за трговину предузимају неопходне мере да обезбеде пријем и обраду обавештења од било ког појединца или правног лица о присуству опасног производа или садржаја који се односи на понуде опасних производа на њиховој интернет платфрми за трговину.

Провајдери интернет платформи за трговину су дужни да, без непотребног одлагања и у сваком случају, најкасније у року од три (3) радна дана од пријема обавештења, обраде обавештења у вези проблема са безбедношћу производа у погледу производа који се нуде онлајн преко њихових платформи.

Налози за поступање против специфичне садржине у вези са понудом опасног производа

Члан 31.

Провајдери интернет платформи за трговину предузимају неопходне мере да би обезбедили пријем и обраду налога за поступање издатих од надлежног органа тржишног надзора, против специфичног садржаја у вези са понудом опасног производа.

Налозима издатим сходно ставу 1. овог члана, надлежни органи тржишног надзора могу да траже од провајдера интернет платформе за трговину, да у

прописаном року, уклони са свог онлајн интерфејса садржај у вези са понудом опасног производа, да му онемогући приступ или да прикаже изричито упозорење о изреченом налогу и наложеној мери, а тако издати налог нарочито садржи правни основ за његово издавање, образложење са навођењем одредаба прописа на основу којих се предметни садржај сматра незаконитим, податке о органу који је издао налог, информације које омогућавају прецизну идентификацију и проналажење садржаја на који се налог односи, укључујући интернет адресу (URL), када је доступна, информације о доступним правним средствима провајдера интернет платформе за трговину и трговца чији је садржај предмет налога, као и, по потреби, податке о органу којем се доставља обавештење о поступању по налогу .

Провајдери интернет платформи за трговину су дужни да поступе по налогу надлежног органа тржишног надзора, без непотребног одлагања, и у сваком случају, у року не дужем од два (2) радна дана од пријема налога.

Провајдери онлајн тржишта су дужни да обавесте орган тржишног надзора који је издао налог из ст. 1-3. овог члана о поступању по налогу, помоћу електронских средстава.

Налозима издатим сходно ставу 1-3 овог члана, надлежни органи тржишног надзора, могу да траже од провајдера интернет платформе за трговину, да у прописаном року уклони са свог онлајн интерфејса сав идентичан садржај који се односи на понуду опасног производа о којем је реч, да му онемогуће приступ или да прикажу изричито упозорење, под условом да се претрага за датим садржајем ограничи на информације идентификоване у налогу и да не тражи од провајдера интернет платформе за трговину да спроведе независну процену тог садржаја, и да се претрага и уклањање могу обављати на сразмеран начин помоћу поузданих аутоматизованих алата.

Заштита од злоупотребе

Члан 32.

Провајдери интернет платфрми за трговину су дужни да обуставе, на разуман временски период и након што издају претходно упозорење, пружање својих услуга трговцима који често нуде производе који нису усклађени са овим законом.

Обавеза сарадње

Члан 33.

Провајдери интернет платформе за трговину су дужни да сарађују са органима тржишног надзора, са трговцима и са релевантним привредним субјектима да би

омогућили сваку радњу за отклањање или, ако то није могуће, ублажавање ризика које представља производ који се нуди или је нуђен онлајн преко њихових интернет платформи за трговину.

У смислу става 1. овог члана, провајдери интернет платформи за трговину су дужни:

1. да пруже одговарајуће и благовремене информације потрошачима:
    - директно обавештавајући све погођене потрошаче који су купили релевантни производ преко њихових интерфејса у случају опозива производа због безбедности за који су сазнали или ако потрошачи треба да обрате пажњу на одређене информације како би се осигурало безбедно коришћење производа (безбедносно упозорење) у складу са чланом 46. или чланом 47. овог закона или у складу са оба наведена члана овог закона;
    - објављивањем информација о опозваним производима на својим онлајн интерфејсима;
2. да обавесте релевантног трговца о одлуци да уклони или онемогући приступ садржају који се односи на понуду опасног производа;
3. да сарађују са органима тржишног надзора и са релевантним привредним субјектима да би осигурали ефикасне опозиве производа, и суздржавајући се од спречавања опозива производа;
4. да одмах обавесте надлежни орган тржишног надзора о опасним производима који су понуђени на њиховим онлајн интерфејсима, за које су сазнали, тако што ће пружити одговарајуће детаље који су им доступни о ризику по здравље и безбедност потрошача, о количини производа који су још увек у промету на тржишту, ако су доступни, и о свакој корективној радњи или мери која је, према њиховом сазнању, већ предузета;
5. да сарађују у погледу незгода о којима су обавештени:
    - обавештавајући релевантне трговце и привредне субјекте о информацијама које су добили у вези са незгодама или проблемима са аспекта безбедности, ако им је познато да су ти трговци нудили дотични производ преко њихових интерфејса;
    - обавештавајући без непотребног одлагања орган тржишног надзора о свакој незгоди о којој су информисани, а која је резултовала озбиљним ризиком или стварном штетом по здравље или безбедност потрошача, проузрокованом производом који је учињен доступним тржишту преко њихове

интернет платформе за трговину, и обавештавајући о томе произвођача;

6. да сарађују са надлежним органом тржишног надзора и другим органима за спровођење прописа на националном и међународном нивоу, укључујући сарадњу са Европскм канцеларијом за борбу против превара (OLAF), кроз редовну и структурирану размену информација о понудама које су уклоњене на основу овог члана од стране провајдера интернет платформе за трговину;
7. да омогуће приступ својим интерфејсима за онлајн алате којима управља орган тржишног надзора како би идентификовали опасне производе;
8. да сарађују у идентификовању, колико год је то могуће, ланаца испоруке опасних производа и одговарају на захтеве за достављање података ако релевантне информације нису јавно доступне;
9. на образложени захтев органа тржишног надзора, када провајдери интернет платформи за трговину или онлајн продавци поставе техничке препреке за извлачење података са својих онлајн интерфејса, да омогуће извлачење тих података само за сврхе безбедности производа на основу идентификационих параметара које обезбеде органи тржишног надзора који су то захтевала.

V ТРЖИШНИ НАДЗОР И ПРИМЕНА

Тржишни надзор

Члан 34.

Одредбе закона који уређује тржишни надзор у вези са организацијом надзора, активностима и обавезама надлежних органа тржишног надзора, јединствену канцеларију за везу, националну стратегију тржишног надзора, начин спровођења активности на интернету и изван њега, примену овлашћења, предузимање корективних мера и издавање других налога применом поступања заснованих на ризику и производима који представљају озбиљан ризик, укључујући одредбе које се односе на лабораторијске капацитете, надокнаду трошкова поступка, поступак који се односи на захтеве за узајамну помоћ, и кординацију тржишног надзора, односе се и на примеу овог закона.

Ако је опасан производ идентификован, органи тржишног надзора могу да затраже од произвођача информације о томе на које се друге производе, који су произведени истим поступком, садрже исте саставне делове или су део исте производне шарже, односи исти ризик.

Надлежност за примену

Члан 35.

Органи надлежни за примену овог закона су:

- органи тржишног ндзора чија надлежност је утврђена законом који уређује тржишни надзор или другим происом који уређује надлежност за контролу усаглашености и безбедности одређених група непрехрамбених производа или ризика , у складу са хармонизованим законодавством Европске уније, надлежни су за примену овог закона на ризике тих групе производа који нису обухваћени посебним прописом у хармонизованој области;

- органи чија је надлежност за контролу усаглашености и безбедности непрехрамбених производа или ризика у нехармонизованој области Европске уније надлежни су за примену овог закона на исте групе производа на ризике који нису обухваћени посебним прописима у нехармонизованој области.

VI СИСТЕМ БРЗОГ УЗБУЊИВАЊА *SAFETY GATE RAPID ALERT SYSTEM* И ПОРТАЛ *SAFETY BUSINESS GATWAY*

Члан 36.

Републка Србија ће приступити систему брзог узбуњивања за размену информација о корективним мерама у вези са опасним производима *„the Safety Gate Rapid Alert System*“ , на основу међународног споразума.

У сврху приступаља Републике Србије систему из става 1. овог члана, Влада ће, на предлог министарства надлежног за послове трговине, одредити јединствену националну контакт тачку за проверу потпуности обавештења и њихово подношење Европској комисији, као и за комуникацију са Европском комисијом у складу са утврђеном улогом и задацима јединствених националних контакт тачака у систему из става 1 овог члана.

Портал Safety Business Gateway

Члан 37.

Интернет портал *Safety Business Gateway*, којим се привредним субјектима и провајдерима интернет платформи за трговину омогућава да органима тржишног надзора на лак начин пруже информације из члана 11. члана 14. ст. 3. и 9. тачка 3,

члана.15. став 4. тачка 3. и члана 19. овог закона и користиће се у складу са смерницама за његову практичну примену, на основу споразума из члана 36. став 1. овог закона.

Систем брзог узбуњивања за размену информација о корективним мерама у вези са опасним производима у Републици Србији

Члан 38.

До приступања Републике Србије систему брзог узбуњицања Safety Gate, надлежни органи тржишног надзора ће размењивати информције путем система брзог узбуњивања установљеног у Републици Србији.

Обавештавање о опасним производима путем Система брзог узбуњивања у Републици Србији

Члан 39.

Надлежни органи тржишног надзора и привредни субјекти путем Система брзог узбуњивања из члана 38. овог закона, обавештавају о корективним мерама које предузимају на основу:

1. овог закона у вези са опасним производима који представљају озбиљан ризик за здравље и безбедност потрошача и

2. на основу закона који уређује тржишни надзор у складу са одредбама које уређују брзу разменом инфрмација о производима који представљају озбиљан ризик.

Надлежни органи тржишног надзора и привредни субјекти ће путем Система брзог узбуњивања из члана 38. овог закона обавештавати и о предузетим и планираним корективним мерама у вези са производима који представљају озбиљан ризик ако је то потребно с обзиром на хитност ризика за здравље и безбедност потрошача.

Надлежни органи тржишног надзора достављају обавештења из става 1. овог члана, пурем установљеног система брзог узбуњивања најкасније у року од 4 (четири) радна дана од дана предузимања корективне мере.

Надлежни органи тржишног надзора размењује путем система брзог узбуњивања, без одлагања, сва обавештења о ажурирању, измени или повлачењу корективних мера из ст. 1. и 2. овог члана.

У вези са разменом обавештења путем Система брзог узбуњивања из става 1. овог члана,

надлежни органи ће размењивати и све друге релевантне информације, укључујући и резултате свих других спроведених испитивања и анализа.

Влада, на предлог министартва надлежног за послове трговине, доноси уредбу о установљењу и начину рада система из става 1. овог члана, за који обезбеђује одржавање, даљи развој и модернизацију и ближе утврђује:

1. приступ Систему брзог узбуњивања;
2. рад Система брзог узбуњивања;
3. податке који се уносе у Систем брзог узбуњивања
4. захтеве за обавештавање; и
5. критеријуме за процену нивоа ризика
6. начин на који ће привредни субјекти пружити информације које су намењене упозоравању потрошача, које би без непотребног одлагања биле доступне потрошачима на порталу система за брзо узбуњивање.

Министарство надлежно за послове трговине, у складу са унутрашњом организацијом послова и задатака, обавља задатке централне контект тачке у Систему брзог узбуљивања из става 1. овог члана.

Министарство надлежно за послове трговине, израђује смернице за практичну примену портала којим се привредним субјектима и провајдерима интернет платформи за трговину омогућава да органима тржишног надзора и потрошачима на лак начин пруже информације из члана 11. члана 14. ст. 3. и 9. тачка 3, члана.15. став 4. тачка 3. и члана 19. овог закона.

VII КООРДИНАЦИЈА ПРИМЕНЕ

Активности у вези са производима који представљају озбиљан ризик

Члан 40.

Координација активности тржишног надзора и примене овог закона обавља се у складу са координацијом која се установљава законом који уређује тржишни надзор, преко Савета за безбедност производа.

Савет за безбедност производа, на сопствену иницијативу или на захтев једног од

надлежних органа за решавање проблема у вези са производом или одрђеном категоријом или групом производа који представљају озбиљан ризик за здравље и безбедност потрошшача, може предложити Влади да покрене предузимање одговарјућих мера прилагођених озбиљности и хитности ситуације, ако се:

1. ризик не може решити, с обзиром на природу ризика за безбедност који представља производ, категорија или група производа на начин који је у складу са степеном озбиљности или хитности случаја, на осноу поступака утврђених посебним прописима¸и

2. ризик се може на делотворан начин уклонити само доношењем одговарјаућих мера примењивих на ризике ради обезбеђења доследне и високе заштите здравља и безбедности потрошача и правилног функционисања тржишта.

Мере из става 2. овог члана могу укључити забрану, суспезију или ограничење стављања на тржите или чињење доступним на тржишту опасних производа или утврђивање посебних захтева за оцењивање њихове усаглашности у погледу захтева за безбедност, ако је примењиво, или за њихово стављање на тржиште, као што је испитивање репрезентативних узорака тих производа, како би се обезбедио висок ниво заштите потрошача.

Органи тржишног надзора, у оквиру своје надлежности, предузимају све одговарајуће мере потребне за обезбеђење делотворног спровођења подзаконских аката и смерница за примену овог закона.

Савет за безбедност производа редовно оцењује ефекте примене мера које предузимају надлежни органи и о томе обавештава Владу.

Акти за спровођење мера из става 2. овог члана доносе се након испитивања потребе за спровођење мера и њима се утврђује датум на који ће престати њихова примена.

За оправдане, крајње хитне разлоге повезане са здравственим и безбедносним ризицима потрошача, Влада у складу са поступком испитивања оправданости може донети акт за спровођење мера који се одмах примењује.

Забрањен је извоз производа за које је забрањено стављање на тржиште или чињење доступним на тржишту на основу мере донете у складу са ставом 2. и 5. овог члана, осим ако је то изричито дозвољено том мером из оправданих разлога.

Сваки орган тржишног надзора може Влади поднети образложени захтев за испитивање потребе за доношење мере из ст. 2. и 5. овог члана.

Захтев за мишљење о разликама о процени ризика

Члан 41.

Производи који су оцењени опасним на основу одлуке надлежног органа тржишног надзора у Систему брзог узбуњивања Safety Gate Rapid Aert System, сматрају се опасним и у Републици Србији.

Ако је по захтеву надлежног органа тржишног надзора, дато дугачије мишљење у складу са смерницама за практичну примену одредби у погледу разлика о процени ризика, то мишљење ће се узети у обзир.

Министартво надлежно за послове трговине доноси смернице за примену став 1. овог члана.

Заједничке активности у области безбедности производа

Члан 42.

У циљу планирања, организовања и спровођења пројеката заједничког назора и испитивања производа, органи тржишног надзора могу се споразумети с другим органима или организацијама које представљају привредне субјекте или потрошаче о спровођењу активности чији је циљ постизање безбедности и заштите здравља потрошача у погледу одређених категорија производа који се чине доступним на тржишту, посебно категорија производа за које се често утврди да представљају озбиљан ризик за здравље и безбедност потрошача.

Релевантни органи и организације из става 1. овог члана обезбеђују да споразумом о спровођењу таквих активности не доводе до непоштене конкуренције између привредних субјеката и да то не утиче на објективност, независност и непристрасност тих органа.

Органи тржишног надзора редовно планирају и организују заједничке активности тржишног надзора, у оквиру којих спроводе контроле производа који се нуде на интернету или изван њега, а које су ти органи набавили под прикривеним идентитетом.

Органи тржишног надзора могу употребити све информације које су резултат заједничких активности у оквиру контроле коју спроводе у вези са безбедношћу производа.

Надлежни органи тржишног надзора у обавези су да споразум о заједничким

активностима, са називима укључених страна, учине доступним јавности и да унесу тај споразум у информациони и комуникациони систем установљен у складу са законом који уређује тржишни надзор и објави га на порталу Система брзог узбуњивања.

Истовремена координирана контролна активност органа тржишног надзора (свеобухватна провера)

Члан 43.

Надлежни органи тржишног надзора спроводе истовремене координиране контролне активности (свеобухватна провера) одређених производа ради провере усклађености са овим законом.

Свеобухватне провере координира Савет за безбедност производа, који може да одреди један од укључених органа тржишног надзора да координира свеобухватну проверу,

Координатор свеобухватне провере по потреби чини јавно доступним укупне резултате провере.

Приликом спровођења свеобухватне провере, укључени органи тржишног надзора користе овлашћења утврђена законом који уређује тржишни надзор, овим законом и другим прописима који утврђују овлашћења надлежних органа за надзор.

Органи тржишног надзора могу позвати овлашћена лица Савета за безбедност производа и друга овлашћена лица да учествују у свеобухватним проверама.

VIII ПРАВО НА ИНФОРМАЦИЈЕ И НА ПРАВНО СРЕДСТВО

Информације између надлежних органа и шире јавности

Члан 44.

Информације доступне органу тржишног надзора у вези са мерама за производе који представљају ризике по здравље и безбедност потрошача треба да се учине доступним јавности, у складу са захтевима транспарентности и не доводећи у питање ограничења потребна за активности праћења и контоле, тако да јавност има приступ информацијама о идентификацији производа, природи ризика и предузетим мерама у форматима приступачним за особе са инвалидитетом.

Органи тржишног надзора предузимају неопходне кораке како би осигурало да се од њихових службеника и запослених тражи да заштите информације добијене за потребе примене овог закона и да се те информације третирају као поверљиве у складу са

релевантним прописима.

Заштита професионалне тајне не спречава органе тржишног надзора да шире информације релевантне за обезбеђење ефикасности тржишног надзора.

Орган који добије информације које представљају професионалну тајну осигурава њихову заштиту у складу са релевантним прописима.

Орган тржишног надзора треба да пружи потрошачима и другим заинтересованим странама прилику да надлежним органима поднесу притужбу на безбедност производа, на активности надзора и контроле везане за конкретне производе, као и на случајеве у којима правна средства понуђена потрошачима у случају опозива производа нису задовољавајућа.

Притужбе из става 5. овог члан, накнадно прати надлежни орган тржишног надзора на одговарајући начин, који је дужан да пружи подносиоцу приговора одговарајуће информације о накнадном праћењу.

Безбедносни портал („Safety Gate Portal“)

Члан 45.

Министарство надлежно за послове трговине, одржава Безбедносни портал, обезбеђујући широј јавности бесплатан и отворен приступ одабраним информацијама пријављеним у Систему брзог узбуњивања, установљеном у складу са чланом 39. став 6. овог закона..

Министарство из става 1. овог члана обезбеђује да привредни субјекти и провајдери интернет платформи за трговину могу да пруже информације намењене узбуњивању потрошача преко Система брзог узбуњивања и да оне потрошачима буду учињене доступнима на Безбедносном порталу, без непотребног одлагања.

Безбедносни портал има интерфејс који је интуитиван за кориснике и информације које се пружају на том порталу лако су доступне јавности, укључујући особе са инвалидитетом.

Информације које привредни субјекти и провајдери интернет платформи за трговину достављају потрошачима о безбедности производа

Члан 46.

У случају опозива производа због безбедности, или ако потрошачима треба скренути пажњу на одређене информације да би се осигурало безбедно коришћење производа („безбедносна упозорења“), привредни субјекти и провајдери интернет платформи за трговину, у складу са својим обавезама прописаним овим законом, обезбеђују да сви погођени потрошачи који се могу идентификовати буду обавештени директно и без непотребног одлагања.

Привредни субјекти који прикупљају личне податке својих потрошача треба да искористе те информације за опозиве и безбедносна упозорења.

Ако привредни субјекти и провајдери интернет платформи за трговину већ имају системе регистрације производа или програме лојалности потрошача који омогућавају идентификацију производа које су купили потрошачи, за друге сврхе поред контактирања са потрошачима и саопштавања безбедносних информација, дужни су да понуде својим потрошачима могућност да пруже засебне податке за контакт само за безбедносне сврхе.

Лични подаци прикупљени за сврху из става 3. овог члана ће се ограничити на минимум неопходних података и користити само за контакте са потрошачима у случају опозива производа због безбедности или безбедносног упозорења.

Орган тржишног надзора може да утврди, за специфичне производе или категорије производа, захтеве које привредни субјекти треба да испуне како би дали потрошачима могућност да региструју производ који су купили да би били директно обавештени у случају опозива производа или безбедносног упозорења у вези са тим производом, у складу са ставом 1. овог члана.

Ако није могуће ступити у контакт са свим погођеним потрошачима према ставу 1 овог члана, привредни субјекти и провајдери интернет платфоми за трговину дужни су да, у складу са својим одговорностима, дистрибуирају јасно и видљиво обавештење о опозиву или безбедносно упозорење преко других одговарајућих канала, осигуравајући најшири могући обухват, укључујући, по потреби, веб-сајт предузећа, друштвене мреже, билтене и малопродаје и, по потреби, објаве у масовним медијима и на другим каналима комуникације.

Информације из става 6. овог члана морају да буду доступне особама са инвалидитетом.

Обавештење о опозиву

Члан 47.

Ако се информације о опозиву производа због безбедности дају потрошачима у писаном облику, у складу са чланом 46. овог закона, оне ће имати форму обавештења о опозиву.

Обавештење о опозиву које потрошачи могу лако да разумеју мора да буде доступно на језику који је у службеној употреби у Републици Србији и да обухвата следеће елементе:

1. наслов који гласи: „Опозив производа због безбедности“;
2. јасан опис опозваног производа, укључујући:

- слику, назив и робну марку производа;
- идентификационе бројеве производа, као што су број партије или серијски број, и, по потреби, графички приказ где се они налазе на производу; и
- информације о томе када, где и ко је продао производ, ако су доступне;

3. јасан опис опасности повезане са опозваним производом, уз избегавање свих елемената који могу да умање перцепцију ризика код потрошача, као што је коришћење термина и израза као што су „добровољно“, „предострожно“ „дискрециono“„ „у ретким ситуацијама“, или „у специфичним ситуацијама“ или навођење да није било пријављених незгода;
4. јасан опис радње коју би потрошачи требало да предузму, укључујући упутства да тренутно престану да користе опозвани производ;
5. јасан опис правних средстава доступних потрошачима у складу са чланом 48. овог закона;
6. бесплатан број телефона или интерактивна онлајн служба, преко које потрошачи могу да добију више информација на језику у службеној употреби у Републици Србији; и
7. охрабрење да поделе информације о опозиву са другим лицима, по потреби.

Влада прописује образац обавештења о опозиву из става 1. овог члана.

Образац обавештења о опозиву се ставља на располагање привредним субјектима са циљем једноставног састављања тог обавештења, укључујући и приступачност формата обавештења за особе са инвалидитетом.

Правна средства у случају опозива производа због безбедности

Члан 48.

Не доводећи у питање примену прописа који уређују одређене аспекте уговора о испоруци дигиталног садржаја или дигиталних услуга и прописа који уређује одређене аспекте уговора о купопродаји робе, у случају опозива производа због безбедности који је иницирао привредни субјекат или наложио орган тржишног надзора, привредни субјекат одговоран за опозив производа дужан је да понуди потрошачу ефикасно, бесплатно и благовремено правно средство.

Не доводећи у питање сва друга правна средства које привредни субјекат одговоран за безбедносни опозив производа може да понуди потрошачу, привредни субјекат је дужан да понуди потрошачу избор између најмање два од следећих правних средстава:

1. поправку опозваног производа;

2. замену опозваног производа безбедним производом исте врсте и најмање исте вредности и квалитета; или

3. адекватан повраћај вредности опозваног производа, под условом да понуђени износ за враћање није мањи од цени коју је потрошач платио.

Изузетно од става 2 овог члана, привредни субјекат може да понуди потрошачу само једно правно средство ако су друга правна средства немогућа или би, у поређењу са предложеним правним средством, наметнули привредном субјекту одговорном за опозив производа трошкове који би били несразмерни, узимајући у обзир све околности случаја, укључујући и то да ли би алтернативано правно средство могло бити обезбеђено без већих непогодности по потрошача.

Потрошач увек има право на повраћај вредности производа када привредни субјекат одговоран за опозив производа не заврши поправку или замену у разумном року и без већих непогодности за потрошача.

Поправка од стране потрошача се сматра ефикасним правним средством само ако је потрошач може извршити лако и безбедно и ако је предвиђена у обавештењу о опозиву, у ком случају, привредни субјекат одговоран за опозив производа обезбеђује потрошачима неопходна упутства, бесплатне заменске делове или ажурирања софтвера, не ускраћујући им права предвиђена прописима из става 1. овог члана.

Одлагање производа треба да буде обухваћено радњама које потрошачи треба да предузму према члану 46. став 2. тачка 4) само ако потрошач може извршити то одлагање лако и безбедно, и ако то не утиче на право потрошача да прими повраћај вредности или

замену опозваног производа у смислу става 1. овог члана.

Правно средство не сме представљати већу непријатност за потрошача.

Потрошач не сноси трошкове отпреме нити враћања производа.

За производе који по својој природи нису преносиви, привредни субјекат договара преузимање производа.

Меморандуми о разумевању

Члан 49.

Влада и надлежни органи тржишног надзора могу да промовишу добровољне меморандуме о разумевању са привредним субјектима или провајдерима интернет платформи за трговину, као и са организацијама које представљају потрошаче или привредне субјекте, са циљем предузимања добровољних обавеза ради повећања безбедности производа.

Добровољним обавезама преузетим на основу меморандума о разумевању не доводе се у питање обавезе привредних субјеката и провајдера интернет платформи за трговину прописаних овим законом и другим релевантним прописима.

Заштита колективних интереса потрошача

Члан 50.

Закон који уређује да потрошачи могу заштити своје колективне интересе путем представничких тужби, примењује се на поступке због повреде одредаба овог закона које учине привредни субјекти и провајдери интернет платформи за трговину, а које проузрокују штету или могу да нанесу штету колективним интересима потрошача.

IX МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА

Члан 51.

Да би побољшали целокупан ниво безбедности производа учињених доступнима на тржишту и обезбедили једнаке услове на међународном нивоу, органи тржишног надзора су дужни да сарађују, како међусобно на националном нивоу, тако и на међународном нивоу, између осталог путем размене информација, са органима других држава или међународним организацијама у области примене овог закона, у складу са установљеном системима за размену информација.

Сарадња или размена информација из става 1. овог члана, могу да се односе, између осталог, на следеће:

1. спровођење активности и предузимање мера у вези са безбедношћу производа, између осталог, и у циљу спречавања промета опасних производа, укључујући тржишни надзор;
2. методе процене ризика и испитивање производа;
3. координиране опозиве производа и друге сличне радње;
4. научна, техничка и регулаторна питања, са циљем побољшања безбедности производа и развијања заједничких приоритета и приступа на међународном нивоу;
5. проблеме у настајању од великог значаја за здравље и безбедност;
6. коришћење нових технологија за побољшање безбедности производа и повећање следљивости у ланцу снабдевања;
7. активности везане за стандардизацију;
8. размену службеника и програме обуке.

Надлежни орган тржишног надзора у складу са установљеним Системом за брзо узбуњивање, може да пружи другој држави или међународним организацијама одабране информације из Система брзог узбуњивања и да добије релевантне информације о безбедности производа и о превентивним, рестриктивним и корективним мерама које су предузеле те државе или међународне организације.

Размена информација из става 2. овог члана може да буде у форми:

1. несистематске размене, у оправданим и специфичним случајевима; или
2. системаитске размене, на основу административног договора уз прецизирање врсте информација које треба разменити и начина размене.

Свака размена информација према овом члану треба, у мери у којој укључује личне податке, да се врши у складу са прописом који уређује заштиту личних података, и тако да се обезбеди пренос личних података само у мери у којој је та размена неопходна искључиво за сврху заштите здравља и безбедности потрошача.

Информације размењене сходно овом члану користе се искључиво за сврху заштите здравља и безбедности потрошача.

X КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Привредни преступи

Члан 52.

Новчаном казном од 500.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице ако:

1) стави на тржиште или учини доступним на тржишту опасан производ супротно члану 6. овог закона;
2) не успоставе процесе за безбедност производа који им омогућавају да се усагласе са релевантним захтевима ово закона, супротно члану 17. овог закона;
3) не сарађују са органима тржишног надзора у погледу радњи којима би могли уклонити или ублажити ризике који представљају производи које су ти привредни субјекти ставили на тржиште или учинили доступним на држишту, супротно члану 18. став 1. овог закона;
4) на захтев органа тржишног надзора, не доставе информације из члана 18. став 2. тач. 1. и 2. овог закона или не идентификулу и не доставе инфорације релевантне за следљивост производа из члана 18. став 3, тач. 1. и 2. овог закона или не доставља редовне извештаје из члана 18. став 6. овог закона;
5) се не придржава успостављеног система сладљивости за одређене производе, категорије или групе производа, ако је такав систем успостављен на основу члана 21. став 1. овог закона;
6) у понуди производа које чини доступним на тржишту онлајна или путем других средстава продаје на даљину, не наведе, на јасан и видљив начин, информације из члана 22. тач. 1.- 4. или их не наведе на начин прописан тим чланом овог закона;
7) у оквиру своје одговорности из члана 23. ст. 1. и 2. или става 3. или став 4. не предузме прописане радње из члана 23. којима се обезбеђује да о незгоди (несрећи) коју је проузроковао производ стављен на тржиште или учињен доступним на тржишту, буде обавештен надлежни орган тржишног надзора преко Система брзог узбуљивања, без непотребног одлагања од тренутка сазнања за незгоду;
8) у својству провајдера интернет платформе за трговину, не изврши обавезу из чл. 26. или члана 27. ст. 1. и 2. или члана 28, ил члана 29. ст. 1.-3. или члана 30 ст. 1. и 2, или члана 31. ст. 1. 3. и 4, или члана 32. или члана 33.ст. 1. и 2. овог закона;
9) не примењује мере изречене на основу члана 40. ст. 3, 4, 6. или став 7. или став 8. овог закона када су те мере предузете у оквиру координираних активности у вези са производима који представљају озбиљан ризик.

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 50.000 до 200.000 динара и одговорно лице у правном лицу.

Уз новчану казну за привредни пеступ из става 1. тач. 5), 8) и 9) овог члана изрећиће се и заштитна мера јавног објављивања пресуде.

Прекршаји

Члан 53.

Новчаном казном од 300.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

1) у својству произвођача или лица које у смислу члана 16. овог закона подлеже обавезама произвођача, не изврши обавезу из чл. 10. став 1. или став 2. или став 3. или из члана 11. став 1. или став 2. или став 3. или члана 12. став 1. или став 2. или став 3. овог закона;
2) у својству овлашћеног заступника не изврши обавезу из члана 13. ст. 3. и 4. овог закона;
3) у својству увозника не изврши обавезу из члана 14. став 1. или став 2. или став 3. или став 4. или став 5. или став 6. или став 7. или став 8. или став 9. или став 10. или став 11. или став 12. или став 13. овог закона;
4) у својству дистрибутера не изврши обавезу из члана 15. став 1. или став 2. или став 3. или став 4. или став 5. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 50.000 до 150.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се предузетник у износу од 200.000 до 500.000 динара.

Члан 54.

Новчаном казном од 100.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај предузетник ако:

1) стави на тржиште или учини доступним на тржишту опасан производ супротно члану 6. овог закона;
2) не успоставе процесе за безбедност производа који им омогућавају да се усагласе са релевантним захтевима ово закона, супротно члану 17. овог закона;
3) не сарађују са органима тржишног надзора у погледу радњи којима би могли уклонити или ублажити ризике који представљају

производи које су ти привредни субјекти ставили на тржиште или учинили доступним на држишту, супротно члану 18. став 1. овог закона;

4) на захтев органа тржишног надзора, не доставе информације из члана 18. став 2. тач. 1. и 2. овог закона или не идентификулу и не доставе информације релевантне за следљивост производа из члана 18. став 3, тач. 1. и 2. овог закона или не доставља редовне извештаје из члана 18. став 6. овог закона;
5) се не придржава успостављеног система следљивости за одређене производе, категорије или групе производа, ако је такав систем успостављен на основу члана 21. став 1. овог закона;
6) у понуди производа које чини доступним на тржишту онлајн или путем других средстава продаје на даљину, не наведе, на јасан и видљив начин, информације из члана 22. тач. 1.- 4. или их не наведе на начин прописан тим чланом овог закона;
7) у оквиру своје одговорности из члана 23. ст. 1. и 2. или става 3. или став 4. не предузме прописане радње из члана 23. којима се обезбеђује да о незгоди (несрећи) коју је проузроковао производ стављен на тржиште или учињен доступним на тржишту, буде обавештен надлежни орган тржишног надзора преко Система брзог узбуњивања, без непотребног одлагања од тренутка сазнања за незгоду;
8) у својству провајдера интернет платформе за трговину, не изврши обавезу из чл. 26. или члана 27. ст. 1. и 2. или члана 28, ил члана 29. ст. 1.-3. или члана 30 ст. 1. и 2, или члана 31. ст. 1. 3. и 4, или члана 32. или члана 33.ст. 1. и 2. овог закона;
9) не примењује мере изречене на основу члана 40. ст. 3, 4, 6. или став 7. или став 8. овог закона када су те мере предузете у оквиру координираних активности у вези са производима који представљају озбиљан ризик.

Начела за примену казнених одредби

Члан 55.

Новчане казне за повреду одредаба овог закона морају бити ефикасне, пропорционалне и одвраћајуће.

Одговорност

Члан 56.

Ниједна одлука донета у складу са овим законом којом се налажу ограничења стављања производа на тржиште или чињење доступним производа на тржишту или којом се захтева повлачење или опозив производа, не спречава утврђивање одговорности према грђанско-процесном или кривичном законодавству или сваком другом процесном закону који се примењује за изрицање казни за учињене повреде прописа у вези са безбедношћу производа.

Застарелост

Члан 57.

Прекршајни поступак не може се покренути ако протекну три године од дана када је прекршај учињен.

XI ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Подзаконска акта за спровођење овог закона

Члан 58.

Подзаконска акта за спровођење овог закона донеће се у року од годину дана од дана почетка примене овог закона.

До доношења подзаконских аката из става 1. овог члана, примењиваће се:

1) Уредба о начину успостављања и рада система за брзу размену информација о опасним производима („Службени гласник РС“, број 89/09)
2) Правилник о облику и садржини обавештења о опасном производу („Службени гласник РС“, број 112/09)
3) Правилник о уврђивању листе српских стандарда из области опште безбедности производа и возила и уређаја забавних паркова („Службени гласник РС“, број 72/26).

Поступци започети по закону важећем до дана ступања на снагу овог закона, завршиће се по закону важећем на дан започетог поступка.

Почетак примене

Члан 59.

Овај закон не спречава чињење доступним на тржишту производа који су стављени на тржиште пре ступања овог закона а који су у складу са законом који је важио у време стављања на тржиште тих производа.

Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о општој безбедности производа („Службени глсник рс“, бр. 41/09 и 77/19).

Одредба чл. 36. и 37. овог закона примењује се од дана приступања Републике Србије Систему брзог узбуњивања Safety Gate.

Ступање на снагу

Члан 60.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а почиње да се примењује по истеку шест месеци од дана ступања на снагу.